उच्छ्रयस्व महते सौभगाय" इति। हे यूप त्वं 'महते सौभगाय' यजमानस्याधिकसौभाग्यसिद्ध्यर्थं, 'उच्छ्रयस्व' उच्छ्रितो भव। कीदृशस्त्वं 'समिद्धस्य' सम्यक् प्रदीप्तस्याहवनीयस्य, 'पुरस्तात्' पूर्व्वस्यां दिशि, 'श्रयमाणः' आश्रित्य वर्त्तमानः, तथा 'अजरं' अविनाशं, 'सुवीरं' कल्याणपुत्रादिसमृद्धिकारणं, 'ब्रह्म' परिवृढमिदं कर्म्म, 'वन्वानः' सम्भजमानः, तथा 'अमतिम्' अस्मदीयमज्ञानम्, 'अस्मदारे' अस्मत्तो दूरे, 'बाधमानः' नाशयन्॥

अथ तृतीयामाह। "ऊर्द्ध्व उषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता। ऊर्द्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिः वाघद्भिर्विह्वयामहे" इति। हे यूप 'न ऊतये' अस्माकं रक्षणाय, 'ऊर्द्ध्वउ' त्वमूर्द्ध्वाकार एव, 'सुतिष्ठा' सुष्ठुस्थितिं कुरु। तत्र दृष्टान्तः। 'ऊर्द्ध्वः' उपरिदेशे वर्त्तमानः, 'सविता देवो न' सूर्य्यो देव इव। कीदृशस्त्वं 'वाजस्य सनिता' अन्नस्य दानाय, 'यत्' यस्मात् कारणात्, 'अञ्जिभिः' क्रत्वभिव्यक्तकारिभिः, 'वाघद्भिः' क्रत्वनुष्ठानभारं वहद्भिः, ऋत्विग्भिः सहिताः, वयं 'विह्वयामहे' विशेषेण त्वामाह्वयामः॥

अथ चतुर्थीमाह। "ऊर्ध्वो नः पाह्यंहसो नि केतुना। विश्वं समत्रिणं दह। कृधी न ऊर्ध्वाञ्च रथाय जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः" इति। हे यूप त्वं 'ऊर्ध्वः', सन् 'केतुना' प्रज्ञया, 'नः' अस्मान्, 'अंहसः' पापात्, 'निपाहि' निरां पालय। 'अत्रिणं' भक्षणशीलं राक्षसादिं, 'विश्वं'